

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ธุรกิจของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร ไทยนั้นถือเป็นหน่วยเศรษฐกิจที่เป็นฐานรากสำคัญ ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีขนาดใหญ่ โดยในปีพ.ศ. 2552 สหกรณ์ภาคการเกษตรมีจำนวน 7,746 แห่ง ประกอบด้วย 4 กลุ่มใหญ่ คือ สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ประมง สหกรณ์นิคม และ กลุ่มเกษตรกร ซึ่งมีสมาชิกรวมทั้งหมดกว่า 6.5 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 9.84 ของประชากรทั้งประเทศ โดยกลุ่มสหกรณ์การเกษตรมีจำนวนสมาชิกมากที่สุดร้อยละ 87.51 (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์, 2553)

สหกรณ์การเกษตร คือ กลุ่มนบุคคลผู้ประกอบอาชีวเกษตรกรรมรวมตัวกันจัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติสหกรณ์ เป็นสหกรณ์ชนิดจำกัด มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ ซึ่งมีการดำเนินงานแตกต่างกันไปตามสภาพท้องที่และลักษณะการประกอบอาชีพและกระทำการ ในขอบเขตถูกประสงค์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ มีมูลค่าการจัดการธุรกิจภายใต้ทุนดำเนินการ จำนวน 125,425.23 ล้านบาท การจัดการ 5 ธุรกิจหลักของสหกรณ์ได้แก่ ธุรกิจรับฝากเงิน ธุรกิจการ ให้เงินกู้ ธุรกิจจัดหาสินค้ามาจำหน่าย ธุรกิจรวบรวมผลิตผลและแปรรูป และธุรกิจการให้บริการ และส่วนราชการเกษตร สร้างมูลค่าเพิ่มธุรกิจจำนวน 206,160.84 ล้านบาท เหลือ 171,180.07 ล้านบาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 92.89 ของมูลค่าธุรกิจภาคการเกษตรทั้งสิ้น (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์, 2553) ซึ่งมีความสำคัญในการดำเนินการเพิ่มทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม รักษาเสถียรภาพทางการเงิน และลดความเสี่ยงในการดำเนิน ธุรกิจของสหกรณ์ได้โดยอาศัยการคิดวิเคราะห์และการวางแผนกลยุทธ์ทางการเงินรายปีโดยผ่าน กระบวนการทางมาตรฐานบัญชีและเครื่องมือตรวจสอบทางการเงินที่กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ พัฒนาขึ้น (อนันต์ ภู่สิทธิกุล, 2553)

อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาการใช้ข้อมูลทางบัญชีในการบริหารงานของสหกรณ์ การเกษตรในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ภูมิภาคที่ 10 (เชียงใหม่) หรือที่เรียกในปัจจุบันว่าสำนักงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ที่ 7 ของ รุจirex นทีนันทน์ ณ ลำปาง (2543) พบว่า สหกรณ์การเกษตรมีปัญหาทางด้านการจัดทำข้อมูลทางบัญชีเนื่องจากสหกรณ์ไม่มี

ความพร้อมในด้านบุคลากร เช่น พนักงานบัญชีไม่สามารถจัดทำรายงานทางการเงินรายไตรมาส ทำให้คณะกรรมการดำเนินงาน ไม่สามารถติดตามผลการปฏิบัติงานของรายการได้ และจาก การศึกษาการค้นคว้าอิสระและเอกสารทางวิชาการในกลุ่มสหกรณ์การเกษตรอื่นที่ผ่านมาพบว่า สถานศูนย์สำคัญที่ทำให้สหกรณ์ไม่สามารถจัดทำงบการเงินได้อย่างครบถ้วนและทันเวลาจนทำให้ ผู้บริหารของสหกรณ์การเกษตรไม่สามารถนำเอกสารรายงานทางการเงินที่ได้รับมาไว้เคระห์ได้อย่าง ครบถ้วนล้วน มีความเกี่ยวเนื่องกับบุคลากรทางการบัญชีของสหกรณ์ เช่น สหกรณ์ขาดความพร้อม ทางด้านบุคลากร (อวรรณ จำพูด, 2545) สหกรณ์ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ที่จะสามารถให้คำปรึกษาด้านบัญชีเนื่องจากสหกรณ์มีขนาดเล็ก ไม่มีเงินทุนในการ จัดซื้อ (กุลธิดา โกภูวิเชียร, 2545; พิทยาพล นาอธาราคล, 2545) พนักงานบัญชีขาดแรงจูงใจในการ ทำงาน เพราะได้รับค่าตอบแทนต่ำกว่าที่ควร (ธนา ชิตทะวงศ์, 2552) พนักงานบัญชีไม่มีความรู้ พื้นฐานทางด้านบัญชี อีกทั้งมีการเปลี่ยนแปลงและลาออกจากพนักงานบัญชีบ่อยจนทำให้ไม่สามารถ จัดทำงบการเงินได้ (กุลธิดา โกภูวิเชียร, 2545)

ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้ทราบว่าบุคลากรที่มีทักษะทางด้านการบัญชีมีส่วนสำคัญต่อการ จัดทำรายงานทางการเงินตามมาตรฐานการบัญชีเพื่อนำเสนอให้ผู้บริหารสามารถนำมายังเคราะห์ และวางแผนกลยุทธ์ของสหกรณ์ซึ่งสอดคล้องกับการค้นคว้าแบบอิสระของ อักษรากรณ์ แวนเกลว (2548) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นมืออาชีพของนักบัญชีตามมาตรฐานการศึกษา ระหว่างประเทศในกลุ่มบริษัทขนาดกลางและขนาดย่อม โดยพบว่า ความเป็นมืออาชีพของนักบัญชี มีผลต่อการจัดทำรายงานการเงินให้มีคุณภาพ

ทักษะเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยความสามารถที่ต้องมีในผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีเพื่อแสดง ถึงสมรรถนะของตนซึ่งมีความสามารถดังกล่าวเป็นสิ่งที่ใช้บ่งชี้ถึงศักยภาพที่ผู้ประกอบวิชาชีพ บัญชีสามารถนำไปใช้ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ได้ ในปี พ.ศ. 2546 สถาบันวิชาชีพบัญชีซึ่งเป็น หน่วยงานกำกับดูแลเพื่อส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพบัญชีทำการอนุมัติมาตรฐานการศึกษาระหว่าง ประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี (International Education Standards for Professional Accountants: IESs) จำนวน 6 ฉบับ เพื่อให้มีมาตรฐานเป็นไปในทางเดียวกันกับสหพันธ์นักบัญชี ระหว่างประเทศ (International Federation of Accountants: IFAC) ที่ทางสถาบันวิชาชีพบัญชีเป็น สมาชิกอยู่ โดยได้กำหนดทักษะทางวิชาชีพ (Professional Skills) ของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีไว้ใน ฉบับที่ 3 ว่า ทักษะทางวิชาชีพประกอบด้วยทักษะทั้ง 5 ประเภทคือ ทักษะทางปัญญา (Intellectual Skills) ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การงาน (Technical and Functional Skills) ทักษะ ทางคุณลักษณะบุคคล (Personal Skills) ทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร (Interpersonal and Communication Skills) และทักษะการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจ

(Organization and Business Management Skills) เพื่อใช้เป็นแนวทางตรวจสอบความเพียงพอของทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชี (สาขาวิชาชีพบัญชี, 2553ก)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาการวัดทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชีในกลุ่มสหกรณ์การเกษตรเพื่อประเมินทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชีของสหกรณ์การเกษตรและสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชีในกลุ่มสหกรณ์การเกษตรต่อไป

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชีในกลุ่มสหกรณ์การเกษตรที่ใช้เทคโนโลยีทางการบัญชีในการปฏิบัติงานที่ต้องอยู่ในเขตสำนักงานตรวจสอบบัญชีที่ 7

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชีในกลุ่มสหกรณ์การเกษตรที่ใช้เทคโนโลยีทางการบัญชีในการปฏิบัติงานที่ต้องอยู่ในเขตสำนักงานตรวจสอบบัญชีที่ 7
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพของนักบัญชีในกลุ่มสหกรณ์การเกษตร

นิยามศัพท์

ทักษะทางวิชาชีพ (Professional Skills) หมายถึง ทักษะทางวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีตามมาตรฐานการศึกษาระหว่างประเทศสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพบัญชีฉบับที่ 3 ประกอบด้วยทักษะทางปัญญา ทักษะทางวิชาการเชิงปฏิบัติและหน้าที่การทำงาน ทักษะทางคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ทักษะทางปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการสื่อสาร และทักษะการบริหารองค์กรและการจัดการทางธุรกิจ

นักบัญชี (Accountants) หมายถึง ผู้รับผิดชอบในการทำบัญชีของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ไม่ว่าจะได้การทำฐานะเป็นลูกจ้างของผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีหรือไม่ก็ตาม เช่น ผู้จัดการผู้อำนวยการฝ่ายบัญชี พนักงานบัญชีอาชูโส สมุหนบัญชี (สาขาวิชาชีพบัญชี, 2547)

สหกรณ์การเกษตร (Agricultural Cooperative) หมายถึง สหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นในหมู่ชาวชิกที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยมีการดำเนินงานที่แตกต่างกันไปตามสภาพท้องที่และลักษณะการประกอบอาชีพ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ชาวชิกดำเนินกิจการร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อันจะทำให้เกิดประโยชน์แก่ชาวชิกทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการให้บริการต่างๆ แก่ชาวชิก (กรมตรวจบัญชีสหกรณ์, 2553ค)

สำนักงานตรวจสอบบัญชีที่ 7 (Cooperative Auditing Office Region 7) หมายถึง หน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง สังกัดกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รับผิดชอบและกำกับดูแลการปฏิบัติงานของสำนักงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์รวม 6 จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน พะเยา และแม่ฮ่องสอน (สำนักงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ที่ 7, 2553)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved